

deraf, at Overdragelsen af Valgene til Amtsraadene til et saadant Sogneforstanderskab er mig langt mindre betænkeligt; end det vilde være, naar den skete til et saadant Sogneforstanderskab, som vilde fremgaae af den Lov, der sidst var under Forhandling. Jeg har forresten ogsaa den Tid erklæret — som det vil sees af det forhen citerede Sted, nemlig Pag. 726, — at, naar man ikke vilde gaae ind paa et Fortrin for de større Hartkornbesiddere, saa vilde den bedste Valgmaade være den, som Anordningen af 1841. havde foreslaaget med Hensyn til den øvrige Deel af Amtstraadet, nemlig dens Udvidelse til Alle, saa at Alle bleve valgte; ved Hjælp af Sogneforstanderskabernes Delegerede, hvilket allerede var Tilfældet paa Bornholm. Det forrige Forslag gik vel ud paa, at en vis Deel af Sogneforstanderskaberne skulde vælges paa en anden Maade, som ved første Blic kunde synes særdeles conservativ, eller — hvilket Udtryk jeg hellere vil bruge, — mere betyggende for Samfundets Interesser. Det gik nemlig ud paa, at $\frac{1}{3}$ skulde vælges af dem, som havde den Valgbarhedscensur, der kræves til at komme ind i Landstinget. Men det troer jeg virkelig var en temmelig uheldig Tanke. For det første var det en forunderlig Maade at benytte det paa, som var bestemt med Hensyn til Landstingsvalgene; thi, hvad Landstingsvalgene angaaer, gaae de jo ud fra den almindelige Valgret, og det er Valgbarheden, der skal beroe paa visse Formuesqualificationer. Hvad derimod Amtsraadsvalgene angaaer, skulde Valgbarheden være almindelig, men Valgretten gaae ud fra de Qualificationer, der efter Valgloven af 1849 udkræves for dem, der skulle vælges til Landstinget. Foruden at det kun var $\frac{1}{3}$ af Amtsraadets Medlemmer, der efter Forslaget skulde vælges paa denne Maade, og dette vilde have medført Sandsynlighed for, at de øvrige Valgklasser vilde mindre have henvendt deres Opmærksomhed paa, eller have været mindre tilbøjelige til at vælge de Mænd, der vare i Besiddelse af de større Eiendomme, fordi man vilde synes, at der var sørget nok for dem ved hiin affødrede Klasse, — saa troer jeg desuden, at Landstingets Valgbarhedsbetingelser, overførte paa Valgretten til Amtsraadene,

vare i mange Henseender mindre hensigtsmæssige. De Indtægter eller den Beskatning, der efter Valgloven af 1849 skal hjemle Afgang til at kunne vælges til Landstinget, ere ikke indskrænkede til de Indtægter, som man yder, eller de Afgifter, som man yder i en speciel Kreds, men gjælder derimod alle de Skatter, der ydes til Staten eller Kommunen, uden Hensyn til, hvorfra de komme. Det var fuldkommen naturligt med Hensyn til den almindelige Repræsentation af Staten i Landstinget; thi da det var Forholdet til hele Staten, hele Statens Interesse, hvorpaa det kom an, saa var det naturligt, at, hvad enten man udredede Skatterne i en enkelt Commune eller et andet Sted, enten det var Communalafgifter eller Statsafgifter, dette da maatte være det Samme. Naar der derimod var Spørgsmaal om en særlig Afgang til at komme ind i Communeradet, saa kunde det ikke være naturligt, at de Afgifter, som man svarede indenfor den Communalafdeling, for hvis Lørd der skulde sørges, kom i Betragtning. Man kan tænke sig — og det er vel meget ofte Tilfældet — at Folk indenfor et Amtstraadsdistrikt svare adskillige Skatter, der ikke staae Forbindelse med den Stilling, de indtage der, idet det f. Ex. kan være Skatter, der svares til Staten, og som altsaa ere denne Commune uvedkommende, eller som de svare til en anden Commune end den, hvori de boe. Der kan være Embedsmænd eller Andre, der ere i Besiddelse af Lysskeder paa et vist Amts Grund, men som have deres væsentligste Indtægter fra og udrede deres væsentligste Afgifter paa et andet Sted. Men jeg troer, at det i det Hele taget er aldeles ikke svarende til Forholdets Natur at see paa Afgiften i Almindelighed. Jeg antager, at Hartkornbesiddelsen er det, som fornemmelig maa komme i Betragtning, og det af den Grund, at Amtsraadenes Virkekreds fornemmelig er, deels at tage Beslutning, deels at give Raad med Hensyn til Foranstaltninger, der skulle udføres paa Hartkornets Beskatning, og der ville jo Folk, der boe i Amtsraadsdistriktet, der forresten kunne have megen Betydning, men ikke have noget Hartkorn at bære, dog ikke særdeles egne sig til at have Sæde i Amtsraadet. Det kunde